

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 5 november 2019 met nummer RvVb-S-1920-0218
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0920-S

Verzoekende partijen	1. de heer Christophe ACKE , met woonplaatskeuze te 1800 Vilvoorde, Houtemsesteenweg 27 2. de heer Carl KUYL
Verwerende partij	de stad VILVOORDE vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen door neerlegging ter griffie op 29 juli 2019 de schorsing van de beslissing van de verwerende partij van 20 mei 2019.

De verwerende partij heeft akte genomen van de melding van de aanvrager voor het stallen van 3 tot 8 voertuigen op een parking op het perceel gelegen te 1800 Vilvoorde, Houtemsesteenweg 23-25, met als kadastrale omschrijving afdeling 23643, sectie G, nummer 383B2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 20 september 2019 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat de vordering tot schorsing op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is. De verzoekende partijen hebben geen verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

De artikelen 56, §1, 2° en 57, 1° Procedurebesluit in samenlezing met artikel 40, §3 DBRC-decreet bepalen dat het verzoekschrift in geval van een vordering tot schorsing een uiteenzetting bevat van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Het verzoekschrift bevat geen omschrijving van dergelijke redenen.

2.

De Raad voor Vergunningsbetwistingen kan op elk ogenblik de schorsing bevelen van de bestreden beslissing op voorwaarde dat wordt aangetoond dat de zaak hoogdringend is zodat de behandeling ervan onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht verantwoordt met toepassing van artikel 40, §1 DBRC-decreet.

Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Een verzoekende partij kan bijgevolg slechts op een ontvankelijke wijze een vordering tot schorsing indienen wanneer zij binnen de door artikel 105, §3 Omgevingsvergunningsdecreet voorgeschreven beroepstermijn eveneens een vordering tot vernietiging instelt. Een vordering tot schorsing is steeds een accessorium van een beroep tot vernietiging.

Het verzoekschrift heeft als opschrift "Vordering tot schorsing OMV_2019057609".

De verzoekende partijen hebben geen verzoekschrift tot vernietiging ingediend binnen de decretaal voorgeschreven beroepstermijn.

3.

De verzoekende partijen hebben geen verantwoordingsnota ingediend en betwisten derhalve de vaststellingen van de voorzitter van de Raad niet.

Gelet op artikel 59/1, §3 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. Het beroep is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 200 euro ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 5 november 2019 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Yannick DEGREEF

Filip VAN ACKER